

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/395/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714207486
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714207486.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: L. G., bytom L. V. XXX, G. L., proti odporkyni: E. G., C. o vykonanie súpisu zadržaných vecí s prísl., o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 17C 154/2014-37 zo dňa 27.10.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje sa uznesenie a vracia sa vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi K.. N. E., H. úrad I. náhradu nákladov vo výške 165,61 Eur v lehote 3 dni od právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa ust. § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 193 písm. d), § 196 Exekučného poriadku a § 13, § 20, § 22 a § 23 ods. 1 vyhlášky č.288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Vychádzajúc z ust. § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonanie súpisu hnuiteľných vecí navrhla navrhovateľka ako prenajímateľka, pričom na základe žiadosti súpisom hnuiteľných vecí poveril označeného súdneho exekútora. Mal za to, že súd pri vydaní poverenia neskúma platnosť výpovede z nájmu, resp. výšku pohľadávky, ale len či táto pohľadávka existuje a či existuje potreba jej zabezpečenia. Preto neskúmal iné aspekty právneho vzťahu medzi navrhovateľkou a odporkyňou, ale na základe návrhu navrhovateľky prostredníctvom súdneho súpisu hnuiteľných vecí voči odporkyni realizoval zákonom dané právo navrhovateľky na zabezpečenie pohľadávky z titulu dlžného nájomného. Pretože táto pohľadávka nie je judikovaná rozhodnutím súdu mal za to, že nie je možné aplikovať všeobecné pravidlo vyplývajúce z § 197 ods. 1 Exekučného poriadku o náhrade nákladov exekučnej činnosti povinným, teda odporkyňou. Navrhovateľka má uhradiť náklady, ktoré vznikli s vykonaním súpisu hnuiteľných vecí vykonaného súdnymi exekútorom. S poukazom na uvedené prvostupňový súd na úhradu nákladov súdneho exekútora vo výške 165,61 Eur zaviazal navrhovateľku.

Proti napadnutému uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 26.10.2015 vo veci priznania právneho nároku na dlžné nájomné v prospech navrhovateľky v sporovej veci vedenej pod sp. 12C 74/2015 z ktorého je možné konštatovať, že navrhovateľka mala plný úspech v spore bezprostredne súvisiacom so súpisom vecí a exekučnou činnosťou vykonávanou súdnym exekútorom K.. N. E.. S prihliadnutím na zachovanie právnej istoty a všeobecné pravidla súdnej praxe konštatovala, že plný úspech v súdnom spore jej dáva právny nárok na náhradu trov súvisiacich s uplatňovaním právneho nároku aj na zabezpečenie žalovanej a judikovanej pohľadávky navrhovateľky voči odporkyni. Mala za to, že náklady súvisiace s činnosťou súdneho exekútora je povinná hradiť odporkyňa, ktorá neuspela v spore vedenom pod sp. zn. 12C 74/2015.

Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil na nové konanie.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril súdny exekútor, ktorý poukázal na to, že zmenou v osobe povinného k úhrade nákladov súpisu by sa dostal do postavenia, že vymoženie nákladov by sa sťažilo a právoplatné uznesenie ako exekučný titul by bol dôvodom na predloženie vymáhania pohľadávky inému súdному exekútorovi, pričom hotové výdaje včítané odmeny by sa neúmerne zvýšili. Uznesenie prvostupňového súdu považoval za správne a navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné zrušiť.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 147 ods. 1 O.s.p., účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uloží, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojim zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka podaním zo dňa 18.06.2014 požiadala prvostupňový súd zmysle § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka o vykonanie súpisu hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti - nebytových priestoroch v objekte so súpisným číslom 298, na pozemku parc. č. 402/5 v katastrálnom území L. V. v obci G. L. o celkovej výmere úžitkovej plochy 62 m², ktorú mala odporkyňa v nájme. V návrhu uviedla, že odporkyňa prenajímala predmetné nebytové priestory až do dňa 31.05.2014, ku dňu ktorého sa dohodli na ukončení nájomného vzťahu, pričom v čase ukončenia nájomného vzťahu sa odporkyňa nachádzala v omeškaní aj s úhradou nájomného v sume 400 Eur. Dňa 16.06.2014 oznámila navrhovateľka odporkyňi uplatnenie retenčného práva vo vzťahu ku tovarovým zásobám nachádzajúcich sa v predmete bývalého nájmu za účelom zabezpečenia peňažných záväzkov odporkyne k navrhovateľke.

Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že uznesením č.k. 17C/154/2014-19 zo dňa 01.07.2014 prvostupňový súd poveril súdneho exekútora K.. N. E. vykonaním súpisu hnutelných vecí odporkyňi nachádzajúcich sa vo vyššie uvedenej nehnuteľnosti navrhovateľky. Dňa 13.08.2014 oznámil prvostupňovému súdu súdny exekútor, že vykonal predmetný súpis hnutelných vecí a predložil zápisnicu o vykonanom súpise. Písomným podaním zo dňa 22.09.2015 súdny exekútor predložil vyúčtovanie za vykonaný súpis hnutelných vecí a požiadal o priznanie odmeny vo výške 173,58 Eur, na zaplatenie ktorej navrhol zaviazat' navrhovateľku.

Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu o uložení povinnosti navrhovateľke hradiť náklady súdnému exekútorovi, ktoré mu vznikli pri vykonaní súpisu hnutelných vecí.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 137 O.s.p., obsahujúcom výpočet jednotlivých trov, pokiaľ ide o samotné trovy konania ktoré môžu v konaní vzniknúť, nie sú výslovne uvedené, avšak v prípade tohto ustanovenia ide iba o výpočet neúplný, nevylučujúci možnosť vzniku aj iných trov, a teda ani trov súvisiacich s vykonaním súpisu hnutelných vecí podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd zástava názor, že v danej veci pri otázke náhrady trov, ktoré vznikli vykonaním súpisu hnutelných vecí súdnym exekútorom je potrebné vychádzať z výnimočného analogického použitia ustanovenia § 147 O.s.p. a v ňom zakotvenom princípe zavinenia vzniku trov. Niet pochýb o tom, že trovy v predmetnej veci vznikli (vykonaním súpisu súdnym exekútorom), a rovnako niet pochýb o tom, že tieto trovy musia byť súdnému exekútorovi aj nahradené. V predmetnej veci nejde o typické súdne konanie,

v súvislosti s ktorým trovy spravidla vznikajú a Občiansky súdny poriadok ich aj osobitne upravuje, vrátane povinnosti ich náhrady. Na preklopenie tejto medzery je nevyhnutné použiť práve analógiu, keď na situáciu v zákone výslovne neupravenú je potrebné aplikovať ustanovenia zákona im obsahom aj účelom najbližšie, ktorými boli v predmetnej veci práve ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania, a to vrátane v nich zakotvených princípov.

Vzhľadom na vyššie uvedené je preto nepochybné, že vznik predmetných trov zavinila odporkyňa, ktorý si nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu z nájomného vzťahu vzniknutom uzatvorením nájomnej zmluvy s navrhovateľkou, a to riadne a včas zaplatiť nájomné a za plnenia spojené s užívaním predmetu nájmu.

Za tohto stavu, keďže prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, odvolací súd v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 2 O.s.p.

Úlohou prvostupňového súdu bude vec vo vyššie naznačených intenciách rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť náležite tak, aby pôsobilo s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. presvedčivo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.